

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
UCHYLENIA UCHWAŁY XLVII/398/2022 RADY MIEJSKIEJ
ŚMIGLA Z DNIA 26 MAJA 2022 R. W SPRAWIE
UCHWALENIA MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W OBRĘBIE
MOROWNICA, GMINA ŚMIGIEL**

OPRACOWANIE

mgr inż. arch. Monika Pierożyńska-Semenków

LESZNO
14 października 2024 r.

Spis treści

1. Ogólna charakterystyka przedmiotu planu, cel i metodyka opracowania prognozy.....	3
2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	6
3. Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska	7
3.1. Położenie geograficzne i ukształtowanie powierzchni.....	7
3.2. Budowa geologiczna	8
3.3. Gleby	8
3.4. Warunki klimatyczne	9
3.5. Stosunki wodne (wody powierzchniowe i wody podziemne)	9
3.6. Szata roślinna	13
3.7. Świat zwierzęcy	13
3.8. Obszary Natura 2000 oraz Obszary Chronionego Krajobrazu	14
3.9. Jakość powietrza	14
3.10. Klimat akustyczny	16
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego uchylenia planu	17
5. Przewidywane oddziaływanie uchylenia planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	17
a) Charakterystyka obszaru opracowania.....	17
a.1. Teren opracowania.....	17
a.2. Stan środowiska	17
b) Analiza ustaleń i rozwiązań zawartych w projekcie planu. Identyfikacja potencjalnych kategorii oddziaływania na środowisko - przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko.....	20
6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku dalszego obowiązywania miejscowego planu.....	21
7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.....	21
8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	21
9. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowiskowo	21
10. Ocena uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.....	22
10.1. Dokumenty międzynarodowe.....	22
10.2. Dokumenty wspólnotowe.....	22
10.3. Dokumenty krajowe.....	23
10.4. Cele i sposoby ochrony środowiska zawarte w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych uwzględnione w projektowanym dokumencie.....	24
11. Podsumowanie	24

1. Ogólna charakterystyka przedmiotu planu, cel i metodyka opracowania prognozy

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z obowiązku przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której częścią jest niniejsza prognoza.

Podstawowymi przepisami prawnymi określającymi tryb sporządzania prognozy oraz jej zakres są:

- art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130);
- art. 51 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112)
- Uchwały nr LXXII/547/2023 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do uchylenia Uchwały XLVII/398/2022 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w opracowaniu prognozy został uzgodniony na mocy przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. z:

- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kościanie pismem z dnia r., znak:
- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia r., znak:

Z samej istoty prognozy wynika, że musi dotyczyć ona oceny hipotetycznej, aczkolwiek osadzonej w konkretnych realiach i wynikającej z dobrze przeprowadzonej diagnozy stanu istniejącego oraz logicznego wnioskowania skutków przewidywanych zmian.

Prognoza ma charakter szacunkowy. Metody, jakie stosowane są w sporządzaniu prognozy, są metodami indukcyjno-opisowymi, polegającymi na łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska. Rolą prognozy jest jasne stwierdzenie czy uchylenie planu będzie miało wpływ na zmiany w środowisku przyrodniczym, jakiego rodzaju mogą to być zmiany i jakie z tego wypływają wnioski.

Dla potrzeb sformułowania prognozy dokonano oceny stanu środowiska, jego podatności oraz odporności na degradację wskutek ewentualnych negatywnych oddziaływań człowieka, a także zwrócono uwagę na zdolności środowiska do samo regeneracji.

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem uchylenia jest poszukanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać uchylenie ustaleń przestrzennych zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- dyskusję i współpracę projektantów planu i prognozy celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenia dla zdrowia ludzi,

- zapoznanie i poinformowanie wnioskodawców, organa samorządu /wójta, burmistrza, prezydenta/, społeczność lokalną o skutkach wpływu projektu uchylecia planu na środowisko przyrodnicze.

Wymaga to interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w otoczeniu, na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp. Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń planu,
- ustalenia z wizji terenowych.

Ocenę możliwych przemian w środowisku przeprowadzono w oparciu o analizę funkcjonowania poszczególnych komponentów środowiska w istniejącej strukturze przestrzennej. Następnie przeprowadzono analizę przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem zmian, jakie zajądą wskutek uchylecia planu. Etapem końcowym jest ocena skutków, spowodowanych uchyleciem planu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnych wersji ustaleń osiągnięcia optymalnego korzystnego stanu środowiska w warunkach uchylecia planu.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (część tekstowa i graficzna) nie powinny naruszać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Projekt uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie terenu pod tereny zabudowy mieszkaniowej w obrębie miejscowości Morownica.

Prognoza miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica powstała w powiązaniu z następującymi dokumentami:

- Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Śmigiel zatwierdzony uchwałą Nr VI/102/91 Rady Miasta i Gminy Śmigiel z dnia 25 listopada 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego nr 9 poz. 115 z 1991 r. ze zm.);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śmigiel uchwałą nr XXVIII/322/2001 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 17 maja 2001 r. /ze zmianami/;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r.;
- Prognoza Oddziaływania na Środowisko do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego 2019;
- Strategia Rozwoju Gminy Śmigiel na lata 2023-2032;
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kościańskiego na lata 2016-2020;
- Strategia polityki społecznej gminy Śmigiel do roku 2025
- Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Śmigiel na lata 2015-2020;
- Program rewitalizacji dla gminy Śmigiel na lata 2017-2023;
- Programu ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030;
- Aktualizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych - AKPOŚK 2017;
- Koncepcja sieci Natura 2000 w Polsce- Raport końcowy Phare, czerwiec 2001 r.;
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej EKONET-POLSKA, Fundacja IUCN Poland, Warszawa 1995 r.;
- P. Wylegała, St. Kuźniak, P. Dolata; Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie woj. wielkopolskiego (przygotowane na zlecenie WBPP). Poznań 2008;

- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce;
- Uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolski (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954);
- publikacje Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023;
- Ekologiczna sieć Natura 2000 - problem czy szansa; pr. zb. pod red. M. Makomaskiej - Juchiewicz i St. Tworka IOP PAN, Kraków 2003;
- Regiony klimatyczne Polski (wg W. Okołowicza); mat. szkol. GEOPROJEKT - Warszawa, 1982;
- Atlas klimatu województwa wielkopolskiego; pr. zb. pod red. R. Farata. IMGW, Poznań 2004;
- Podział hydrograficzny Polski 1:200 000. IMGW, Warszawa 1980-83;
- Potencjalna roślinność naturalna Polski 1:300 000. IGiPZ PAN, Warszawa 1995;
- Mapa morfologiczna Niż. Wielkopolskiej 1:100 000, B. Krygowskiego;
- Mapa hydrograficzna Polski 1:50 000. GEOMAT - Poznań 1989;
- Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej Polski wg gmin. IUNG, Puławy 1981;
- Mapa glebowo - rolnicza 1 : 25 000. IUNiG, Puławy;
- inwentaryzacja terenowa.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy oparto się na obowiązujących aktach prawnych, a w szczególności na:

- Ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112);
- Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130);
- Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.);
- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.);
- Ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.);
- Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.);
- Ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1290);
- Ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82);
- Ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.);
- Ustawie z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399);
- Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292);
- Ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.);
- Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. 2019 r. poz. 1839);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. *w sprawie opracowań ekofizjograficznych* (Dz. U. 2002 r. nr 155 poz. 1298);
- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r., *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);

- Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713);
- Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1359);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914);
- Rozporządzeniu MG MiŻŚ z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2149);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. nr 16 poz. 87);
- Dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7).

2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem uchylecia planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska ogólnego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie
- dyskusję i współpracę autora prognozy z autorem projektu planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców, poinformowanie podmiotów procedury planistycznej, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu dla środowiska przyrodniczego.

Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w otoczeniu, na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń planu,
- ustalenia wynikające z wizji lokalnej.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej oraz planowanej do realizacji strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem była analiza przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą wskutek realizacji ustaleń planu.

Metodyka opracowania prognozy oddziaływania na środowisko została zrealizowana zgodnie z art. 51 ust. 2 i art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) oraz z charakterem ustaleń projektu uchylecia miejscowego planu zagospodarowania.

W prognozie przedstawiono istniejący stan środowiska, który został poprzedzony wizją terenową oraz inwentaryzacją urbanistyczną. Analizie została poddana Gminna Ewidencja Zabytków, ekofizjografia, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śmigiel jak również archiwalne materiały kartograficzne, planistyczne, hydrologiczne itp. oraz inne dostępne materiały oraz publikacje pozwalające w sposób szczegółowy przedstawić jego stan środowiskowy.

Prognozę oddziaływania planu na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanym zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenu. Z samej istoty prognozy wynika, że musi dotyczyć ona oceny hipotetycznej, aczkolwiek osadzonej w konkretnych realiach i wynikającej z dobrze przeprowadzonej diagnozy stanu istniejącego oraz logicznego wnioskowania skutków przewidywanych zmian. Prognoza ma charakter szacunkowy. Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska.

3. Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska

3.1. Położenie geograficzne i ukształtowanie powierzchni

Gmina Śmigiel położona jest w południowo - zachodniej części województwa wielkopolskiego. Graniczy ona od północnego - wschodu z gminą Kościan, od wschodu z gminą Krzywiń, od południa z gminami Osieczna, Lipno, Włoszakowice, a od zachodu z gminą Przemęt, Kamieniec i Wielichowo. Wg podziału fizyczno - geograficznego J. Kondrackiego obszar gminy leży na terenie makroregionu o nazwie Pojezierze Leszczyńskie. Dolina rzeki Samicy stanowi granicę mezoregionów. Na północnym - zachodzie jest to równina Kościańska, na południowym - zachodzie Pojezierze Sławskie a na wschodzie Pojezierze Krzywińskie. Rzeka Samica płynie w rynn timerodowcowej, prawie przez środek gminy. Ma kierunek południkowy. W rejonie Przysieki Polskiej zmienia go na NW-SE. Rzędne w dolinie rzeki wynoszą 75m n.p.m., przy południowej granicy gminy, do 65m n.p.m. przy zachodnim krańcu. W dolinie Obrzańkiego Kanału Południowego, w NW części gminy, wysokości wynoszą 62,7-63,8m n.p.m., a przy wschodniej granicy, w rejonie jezior Wonieść i Jezierzycie, 67,6m n.p.m. Poza dolinami rozciągają się wysoczyzny pagórkowate. W części południowo - zachodniej gminy, wysokości wynoszą 100-110m n.p.m., z najwyższej położonym punktem 115,8m n.p.m. na zachód od Nietążkowa. Na pozostałym obszarze wysokości wahają się od 80 do 90m n.p.m. Różnica między najniższej a najwyższej położonym punktem wynosi 53m.

Obręb Morownica znajduje się w południowo-zachodniej części gminy. Miejscowość Morownica graniczy z miejscowościami: Poladowo, Nietążkowo, Bronikowo, Szczepankowo, znajdującymi się w gminie Śmigiel, oraz z gminą sąsiednią - gminą Przemęt (miejscowości Sokołowice, Biskupice, Poświętno, Popowo Stare). Całkowita powierzchnia terenów stanowiących obszar opracowania wynosi ok. 47,5ha. Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowana jest zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa z usługami towarzyszącymi, oraz tereny parku pałacowego wraz z terenami

sportu rekreacji wypoczynku i zieleni parkowej. Na analizowanym obszarze nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Obszar ten znajduje się w bliskim sąsiedztwie i graniczy z terenami objętymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

- od północnego - zachodu z terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w obrębie wsi Morownica zatwierdzonym uchwałą nr XIV/129/11 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 24.11.2011 r. (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2012 r. poz. 4);
- od północnego - zachodu z terenem objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta i Gminy Śmigiel w obrębie wsi Morownica zatwierdzoną uchwałą nr XXIV/293/2000 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 28.12.2000 r.;
- od południowego-zachodu z terenem objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta i Gminy Śmigiel w obrębie wsi Morownica zatwierdzoną uchwałą nr XVI/183/2000 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 17.02.2000 r.;
- od północy z terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych - gmina Śmigiel, obszar „Żegrówko - Morownica” zatwierdzonym uchwałą nr XI/99/11 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 25.08.2011 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 281 z 2011 r., poz. 4487), a następnie zmienionym uchwałą nr XVIII/178/2020 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 25 lutego 2020 r.

3.2. Budowa geologiczna

Obszar gminy Śmigiel pod względem budowy geologicznej leży na Monoklinie Przedśudeckiej. Na osadach permotriasowych zalegają osady trzeciorzędu i czwartorzędu o grubości do 100 m.

Osady trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligoceńskie, mioceni i plioceni. Osady oligoceńskie to: piaski kwarcowe, kwarcowo - glaukonitowe, mułki, mułowce, ropy, ropy, węgiel brunatny. Osady mioceni to: piaski, ropy, ropy i węgiel brunatny. Osady plioceni to przede wszystkim ropy poznańskie. W granicach gminy Śmigiel osady plioceni ukazują się na powierzchni w środkowej i północnej jej części.

Osady czwartorzędowe to utwory plejstoceni zlodowacenia północnopolskiego i środkowopolskiego oraz holoceni. Doliny rzeczne wypełniają osady holoceni. Są to: mułki, piaski i torfy. W obrzeżach dolin występują mady, mułki, piaski i ropy rzeczne (tarasów akumulacyjnych i nad zalewowych) zlodowacenia północnopolskiego. Piaski eoliczne tworzą szereg wydmy o wysokości 15-18m pomiędzy Bronikowem i Wydorowem.

Eksploatację kruszywa naturalnego prowadzi się na złożach: KOSZANOWO, POLADOWO, ŚMIGIEL II, ŚMIGIEL III, ŚMIGIEL BETONIARNIA, NIETAŻKOWO - POŁUDNIE, KOSZANOWO I, a eksploatację surowca ilastego ceramiki budowlanej na złożach: CZACZ, CZACZ II, NIETAŻKOWO I, PRZYSIEKA STARA.

Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i inne.

3.3. Gleby

Gmina Śmigiel jest gminą o charakterze rolniczym. Grunty orne zajmują 83% powierzchni. Aż 40% stanowią grunty klasy II i III, rozwinięte na glinach zwałowych lub ropy, w północnej i wschodniej części gminy. W centralnej części w rejonie Śmigła, gdzie przeważają gleby utworzone na piaskach i ropy, są to gleby mniej urodzajne należące do IV, V i VI klasy. Dna dolin zajmują użytki zielone. Gmina jest

terenem intensywnej produkcji żywności w zakresie zbóż, okopowych, trzody chlewnej i bydła. W rejonie miasta Śmigła rozwinięta jest produkcja warzywno - ogrodnicza w gospodarstwach szklarniowych.

Na obszarze objętym opracowaniem występują następujące klasy bonitacji gleb: RIIIa, RIIIb, RIVa, RIVb, RV, Br-RIIIa, Br-RIIIb, Br-RIVa, Br-RIVb, Br-RV, PsIII, PsIV, ŁIII, B, Bz, dr, W

3.4. Warunki klimatyczne

Według regionalizacji W. Okołowicza gmina Śmigiel leży w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego. Klimat gminy jest umiarkowany o przewadze wpływów oceanicznych związanych z globalną cyrkulacją mas powietrza napływającego z południa z Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej powiat położony jest w obrębie regionu Śląsko - Wielkopolskiego. Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosny i lata wczesne i ciepłe, zimy łagodne. Średnia roczna temperatura powietrza dochodzi do 8°C, najzimniejszym miesiącem jest styczeń (średnia temp. -3 do -3,5°C), najcieplejszym - lipiec (od 17,5 do 18°C). Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Charakterystyczna dla tej strefy jest dość duża liczba dni pochmurnych (od 120 do 145 w roku) a jednocześnie jedne z najmniejszych w Polsce opady - suma roczna rzędu 500-550mm. Najwyższe sumy opadów charakteryzują miesiące letnie (lipiec - sierpień) najniższe - zimowe (od stycznia do marca). Około 60-70% opadów przypada na okres wegetacyjny. Podobnie jak na większości obszaru woj. wielkopolskiego również w gminie Śmigiel przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z sektora NW do SW) wynosi w skali roku ok. 40 do 50%. Zdecydowanie zachodni kierunek wiatru dominuje w ciągu całego roku. Uzależnione to będzie głównie od różnic w ukształtowaniu powierzchni, pokrycia roślinnością, obecności dużych powierzchni wodnych czy wręcz stopnia zainwestowania terenu. Klimat tego rejonu cechuje się następującymi parametrami meteorologicznymi: średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,9°C, średnia roczna wilgotność powietrza wynosi 81% i średnia roczna opadów wynosi 500-600mm. Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

3.5. Stosunki wodne (wody powierzchniowe i wody podziemne)

Pod względem hydrograficznym obszar gminy Śmigiel położony jest w zlewni Obry (Południowy Kanał Obry). Obszar gminy Śmigiel położony jest w obrębie następujących cieków podstawowych:

- Kanał Południowy - 3,3km
- Kanał Szczodrowo-Brońsko - 2,6km
- Kanał Przysiecki - 0,7km
- Rzeka Samica Leszczyńska - 19,9km
- Rzeka Samica Stara - 7,1km
- Rów Wonieść - Olszewo - 12,9km
- Rów W - 1,2km
- Rów W1 - 0,2km
- Rów W2 - 0,5km.

Przez środek gminy przepływa rzeka Samica Leszczyńska, do której wpadają drobne cieki wodne spływające z wysoczyzn. W północno - zachodniej części gminy przepływa Południowy Kanał Obry, a w północno - wschodniej części Kanał Przysiecka Stara i Kanał Wonieść. Kanały te stanowią równocześnie granice gminy Śmigiel. Rzeka Samica przyjmuje małe bezimienne cieki i rowy melioracyjne, a jej dopływy dotychczas nie

były kontrolowane. Należy podkreślić, że rzeka Samica jest zasilana przez wypływające wody ze skarp wysoczyzny. Są to różnej wydajności źródła, a większe osiągają wydajność około 15m³/h. Granicę wschodnią gminy stanowi zbiornik wodny Wonieść utworzony z Jeziora Wonieść i Jezierzyckiego. Zajmuje powierzchnię 389,5ha. Jest to zbiornik wodny przeciwpowodziowy, zbudowany w 1982 r. (po uprzednim podniesieniu brzegów).

Jego podstawowym zadaniem jest przejmowanie fali powodziowej z Kanału Kościańskiego w okresach wysokich przepływów, a w okresie letnim woda ze zbiornika służy do nawadniania około 2000 ha łąk.

W rejonie Śmigła występują liczne zbiorniki w większości w wyrobiskach poeksploatacyjnych. Z większych należy wymienić stawy w Nietążkowie i staw hodowlany w wyrobisku poeksploatacyjnym. Rzeki prowadzą wody pozaklasowe. Czynnikiem obniżającymi w zdecydowany sposób jakość wód płynących są nadmierne zanieczyszczenia azotem azotynowym i fosforem ogólnym oraz zanieczyszczenia bakteriologiczne (bakterie z grupy coli lub typu fekalnego). Wysokie stężenie wykazują również siarczany, zawiesina ogólna oraz związki wapnia i magnezu. Woda źródeł (Żegrowo) zawiera podwyższone ilości azotu azotanowego oraz niewielkie wartości wskaźników dopuszczalnych zanieczyszczeń ściekami. Wody zbiornika „Wonieść” są również w znacznym stopniu zanieczyszczone, ich stan czystości może ulegać wahaniom sezonowym. Na terenie gminy Śmigiel występuje kilkadziesiąt większych i mniejszych zbiorników wodnych zarówno pełniących funkcję retencyjnych, rybnych, przeciwpożarowych oraz przeciwpowodziowych.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych należy uznać za niezadowalający. Wody rzek i jezior są zeutrofizowane, co wykazują przede wszystkim nadmierne zawartości biogenów. Przyczyna złego stanu wód są zarówno zanieczyszczenia obszarowe i drobne rozproszone zanieczyszczenia związane z rolnictwem, jak i źródła punktowe - zrzuty z oczyszczalni ścieków.

Na terenach poddanych opracowaniu znajdują się wody powierzchniowe stojące tj. istniejący staw.

Pod względem hydrogeologicznym obszar gminy Śmigiel zlokalizowany jest w regionie wielkopolskim. Jednostką najniższego rzędu jest subregion wysoczyzny zielonogórsko - leszczyńskiej. Główne piętro użytkowe występuje tu w utworach czwartorzędu. Poziomy trzeciorzędowe występują na znacznej głębokości i wykorzystywane są sporadycznie (Śmigiel, Żydowo, Jezierzyce).

Piętro czwartorzędowe W obrębie utworów czwartorzędowych występują dwa poziomy wodonośne: poziom gruntowy i poziom wgłębny między klinowy i pod klinowy.

Poziom gruntowy w sposób ciągły występuje w dolinie Samicy, Kanału Wonieść, Przysieka Stara i Południowego Obry oraz w otoczeniu Zbiornika Wonieść, natomiast na wysoczyźnie tylko sporadycznie. Poziom gruntowy związany jest z osadami zlodowacenia bałtyckiego, holocenu oraz częściowo interglacjału emskiego. Na występowanie wód tego poziomu oprócz uwarunkowań geologicznych, duży wpływ posiadają: warunki geomorfologiczne obszaru, sieć rzeczna i czynniki klimatyczne (opady, temperatura). Miąższość warstw wodonośnych wynosi od 10 do 22m. W dolinie Samicy łączy się on z poziomem wód wgłębnych. Poziom gruntowy drenowany jest przez cieki oraz przez eksploatację ujęć. Poziom zasilany jest przez spływ z wysoczyzny i infiltrację opadów atmosferycznych. Zwierciadło wody ma charakter swobodny. Parametry filtracyjne w dolinie Samicy są korzystne. Poziom gruntowy na większą skalę eksploatowany jest w Brońsku, Przysiece Starej i Polskiej oraz w Robaczynie.

Poziom wgłębny Występuje on w obszarze wysoczyzny morenowej w fluwiogłacjalnych, interglacjalnych i interstadialnych osadach piaszczysto - żwirowych. Występuje też w dolinach kopalnych. Ogólna miąższość osadów wodonośnych na wysoczyźnie osiąga 5-15m, natomiast w dolinach kopalnych przekracza 20m. Należy zaznaczyć, że dzięki istnieniu licznych wymyć erozyjnych, wyklinowań warstw, na omawianym obszarze występuje praktycznie jeden połączony poziom wodonośny w utworach czwartorzędu. Zasilanie

jego odbywa się głównie przez infiltrację opadów. W układzie krążenia najsilniej zaznacza się eksploatacja ujęcia komunalnego miasta Śmigła, przy którym rozbudował się wyraźniej lej depresji. W jego zasięgu, pierwotnie subartezyjskie zwierciadło wody ma obecnie charakter swobodny i obniżyło się około 3-4m. Poziom wgłębny użytkowany jest przez liczne ujęcia m.in. Śmigiel, Nietążkowo, Podśmigiel.

Piętro trzeciorzędowe związane jest z utworami miocenu. W obrębie tego poziomu wyróżnia się trzy warstwy wodonośne: dolną, środkową i górną związane z cyklicznością sedymentacji buro węglowej.

Warstwa górna występuje na całym analizowanym obszarze. Miąższość jej waha się w granicach 20m, tworzą ją piaski drobne i pylaste przewarstwione soczewkami mułków i mułków piaszczystych lub piasków średnich. Warstwy górne ujęte są między innymi w Śmiglu, Starym Bojanowie, Żydowie i Jezierzycach.

Warstwę środkową tworzą piaski o zróżnicowanym uziarnieniu, najczęściej drobnoziarniste i pylaste czasami średnioziarniste i gruboziarniste, o zmiennym, rozprzestrzenieniu.

Warstwę dolną stanowią piaski drobnoziarniste i pylaste, średnioziarniste i gruboziarniste, lokalnie ze żwirami o zmiennej miąższości, najczęściej w granicach 20-60m.

Jakość wód z ujęcia w Śmiglu pod względem parametrów fizyko - chemicznych uległa znacznemu pogorszeniu od lat osiemdziesiątych. Przyczyną tego zjawiska jest położenie ujęcia miejskiego w obrębie zwartej zabudowy. Miasto nie było skanalizowane, a budowa geologiczna sprzyja szybkiej migracji zanieczyszczeń do warstwy wodonośnej. Ponadto w strefie zasilania ujęcia istnieje nieczynne wysypisko śmieci, wykorzystywane również jako wylewisko ścieków.

Jakość wód piętra trzeciorzędowego. Górno miocenska warstwa wodonośna, która najczęściej jest ujmowana do eksploatacji prowadzi wody, które generalnie należy zaliczyć do II klasy czystości (wg klasyfikacji PIOŚ). Na zlecenie Urzędu Gminy Śmigiel wykonano dla głównych ujęć (Śmigiel, Podśmigiel, Stara Przysieka, Polska Przysieka, Robaczyn, Brońsko) dokumentacje hydrogeologiczne dla potrzeb ustanowienia stref ochronnych, które pozwolą na prawidłową gospodarkę terenami w wyznaczonych strefach i uzyskanie w konsekwencji poprawy jakości ujmowanych wód.

W granicach gminy Śmigiel występują obszary wymagające wysokiej ochrony (OWO) dla Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). W części północnej jest to zbiornik nr 150 o nazwie Pradolina Warszawsko - Berlińska, natomiast w części południowo - zachodniej zbiornik nr 305 o nazwie Struktura Międzymorenowa Leszna. Na terenie gminy Śmigiel wyznaczono punkty: monitoringu podstawowego (krajowego) - ujęcie miejskie w Śmiglu oraz monitoringu regionalnego - ujęcie w Robaczynie. Dla ujęć wody w Śmiglu, Podśmiglu, Robaczynie, Brońsku i Przysiece Polskiej ustanowiono strefy ochronne ustalające ograniczenia i zakazy w użytkowaniu (w tym dla obiektów gospodarki odpadami). Obszar objęty planem znajduje się poza obszarem szczególnej ochrony wód powierzchniowych. Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Warty w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 81 (kod GW600069). Stan chemiczny i ilościowy określa się jako dobry. W 2019 r. przeprowadzono ocenę jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego wód podziemnych.

Gmina Śmigiel znajduje się w obszarze dorzecza Odry. Zgodnie z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry została przeprowadzona analiza, której celem była identyfikacja znaczących

oddziaływań antropogenicznych na wody oraz ocena wpływu działalności człowieka na środowisko wodne. Wykorzystano do tego celu m.in. dane gromadzone w jednostkach administracyjnych w zakresie użytkowania wód, w tym poboru wody, zrzutu ścieków komunalnych i przemysłowych, wielkość nawożenia, hodowlę zwierząt itp. Ponadto zostały wzięte pod uwagę dane z monitoringu wód w zakresie poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Wśród zaobserwowanych rodzajów presji na obszarze dorzecza Odry można wskazać:

- punktowe źródła zanieczyszczeń- zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, składowiska odpadów, działalność górnicza, przypadkowe skażenia gruntowo – wodne,
- obszarowe zanieczyszczenia - działalność rolnicza, zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, zrzuty ścieków komunalnych z terenów nieobjętych kanalizacją,
- oddziaływania wywierane na ilościowy stan wód - pobory wód podziemnych i powierzchniowych.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, z uwagi na fakt, iż planowane przedsięwzięcia nie będą miały bezpośredniego wpływu na obszary wodne na obszarze dorzecza Odry, a co za tym na stan chemiczny i ekologiczny (elementy biologiczne, fizykochemiczne i hydromorfologiczne).

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat oraz wysokie i wynosi raz na 10 lat.

Zgodnie z wytycznymi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wód. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio, dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie: stan ekologiczny obowiązuje dla naturalnych jednolitych części wód, potencjał ekologiczny dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny. W Polsce, w pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko - chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody co najmniej dobrego stanu (dla części wód uznanych za naturalne) oraz dobrego lub powyżej dobrego potencjału (dla części wód uznanych za silnie zmienione, bądź sztuczne). Wartości tych wskaźników określa ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.). W przypadku wód wykazujących w momencie ustalania celów środowiskowych bardzo dobry stan ekologiczny, wymagane jest utrzymanie tego stanu dla wypełnienia zasady niepogarszania stanu wód.

Przyczyną przyjęcia uproszczonych sposobów ustalenia celów środowiskowych, jest przyjęte w pierwszym cyklu planistycznym podejście do opracowania warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód:

- dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, tj. dla: obszarów wyznaczonych do ujmowania wody przeznaczonej dla zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia;
- części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych;
- obszarów wyznaczonych jako wrażliwe na substancje biogenne (źródła komunalne oraz rolnictwo);
- obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie (w tym obszary NATURA 2000).

3.6. Szata roślinna

Lasy stanowią niecałe 14% powierzchni Gminy Śmigiel. Największy kompleks leśny znajduje się w części południowo - zachodniej, pomiędzy Bronikowem, a Starym Bojanowem. Szatę roślinną kształtuje człowiek, a stanowi ją głównie roślinność uprawowa pól uprawnych /zboża, kukurydza, okopowe, uprawy ogrodnicze itp., oraz zieleń spontaniczna - stanowiska roślinności krzewiastej - drzewiastej wyrosłe w sposób samoistny a także drzewa przydrożne zwłaszcza od strony dróg. Otoczeniem dla przedmiotowych terenów są również: tereny zielone łąk i pastwisk a także roślinność ogrodnicza.

Na obszarze gminy Śmigiel występuje także szereg roślin chronionych i rzadko występujących. Na uwagę zasługują stanowiska: lilii złotogłów w północnej części kompleksu leśnego Nowa Wieś - Żegrowo, fiołka pagórkowego w wąwozie koło Starego Bojanowa, gwiazdnicy grubolistnej w lasach południowej części gminy oraz pełnika europejskiego spotykanego na łąkach koło Robaczyna.

Na obszarze gminy zarejestrowane są następujące pomniki przyrody, w tym:

- platan klonolistny o obwodzie 350cm i wysokości 20m, w parku w Czaczu,
- dąb szypułkowy o obwodzie 680cm i wysokości 21m, w oddz. 110, przy drodze w Żegrowie;
- dąb szypułkowy o obwodzie 505cm i wysokości 21m, w oddz. 100, na skraju lasu w Żegrowie;

Na uwagę zasługują również:

- 3 lipy drobnolistne o obwodzie 280-310cm, na cmentarzu kościelnym w Starym Bojanowie;
- 2 dęby w Jezierzycach;
- głąz narzutowy na polu wsi Jezierzycy, w pobliżu toru kolejowego;
- 13 olsz czarnych, przy drodze, w pobliżu stacji kolejowej Przysieka Stara;
- 1 dąb szypułkowy „Filip” w Księginkach o obwodzie 541 cm.

Szata roślinna w zdecydowanej większości użytkowanego rolniczo terenu jest uboga, zdominowana przez zbiorowiska antropogeniczne pól uprawnych. Jedynie wzdłuż dróg, czy wokół stawu występują skupiska bądź pojedyncze drzewa i krzewy.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują gatunki roślin oraz grzybów objęte ochroną gatunkową.

3.7. Świat zwierzęcy

Fauna Gminy Śmigiel jest typowa dla nizinnych obszarów kraju. Intensywne użytkowanie rolnicze okolicy i zmiany w krajobrazie spowodowały pewne zubożenie gatunkowe występujących zwierząt. Mimo to, dosyć liczne, choć niewielkie kompleksy leśne i zadrzewienia zapewniają schronienie wielu gatunkom zwierząt.

Na terenie gminy Śmigiel stwierdzono występowanie następujących gatunków:

- ssaki: sarna, dzik, zając, kuna domowa, norka amerykańska, nietoperz, mysz polna, mysz domowa, szczur wędrowny, kret, jeż, lis, jenot;
- ptaki: gawron, wrona, wilga, szpak, wróbel, jaskółka, szczygieł, skowronek, jastrząb, myszołów, puszczyk, sójka, sroka, grzywacz, dzięcioł pstry wielki, kowalik, sikora modra i bogatki, kos, drozd śpiewak, pokrzewka czarnołbista i ogrodowa, piegży i cierniówki, pleszki, łożówki, pliszki siwej, grubodzioba, zięby, dzwońca, makolągwy, mazurka i szpaka, kruk;
- gady: jaszczurka zwinka;
- owady: mucha domowa, trzmieł, osa, szerszeń, pszczoła motyle, biedronka siedmiokropka, turkuć podjadek.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują gatunki zwierząt objęte ochroną gatunkową.

3.8. Obszary Natura 2000 oraz Obszary Chronionego Krajobrazu

W granicach gminy Śmigiel wyszczególnić można następujące wielkoprzestrzenne systemy obszarów chronionych:

- Natura 2000:
 - Zbiornik Wonieść (kod obszaru PLB 300005),
 - Pojezierze Sławskie (kod obszaru PLB 300011),
- Park Krajobrazowy:
 - Przemęcki Park Krajobrazowy
- Obszar Chronionego Krajobrazu:
 - Przemęcko - Wschowski i Kompleks Leśny Włoszakowice
 - Kompleks Leśny Śmigiel - Święciechowa
 - Krzywińsko - Osiecki wraz z zadrzewieniami generała Dezyderego Chłapowskiego i Kompleksem Leśnym Osieczna - Góra.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie znajduje się na obszarach chronionych oraz w ich najbliższym sąsiedztwie na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.).

3.9. Jakość powietrza

Powietrze atmosferyczne należy do najważniejszych chronionych komponentów środowiska przyrodniczego. Obowiązujące regulacje prawne odnoszą się przede wszystkim do jego jakości oraz kontroli emisji w postaci pozwoleń na emisję gazów i pyłów. Ze względu na porozumienia międzynarodowe, ochrona powietrza atmosferycznego obejmuje również warstwę ozonową i klimat.

Punktowe źródła mają istotny wpływ na wielkość i zasięg stężeń zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Emisja punktowa pochodzi głównie z dużych zakładów przemysłowych emitujących pyły, dwutlenek siarki, tlenek azotu, tlenek węgla oraz metale ciężkie.

Zgodnie z ustawą z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 ze zm.) podmioty gospodarcze zobowiązane są do sporządzania rocznych raportów o wielkości emisji gazów i innych substancji, wprowadzanych do powietrza.

Na terenie objętym miejscowym planem nie ma zlokalizowanych większych kotłowni związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Źródłem emisji powierzchniowej, pochodzącej z sektora bytowego, są lokalne kotłownie i paleniska domowe. Na terenie Gminy mieszkańcy ogrzewają swoje domy głównie węglem, co przyczynia się do wysokiej emisji dwutlenku siarki, tlenku azotu, pyłów, sadzy oraz tlenku węgla i węglowodorów aromatycznych. Coraz wyższe ceny paliw opałowych przyczyniają się z kolei do poszukiwania różnego rodzaju oszczędności. Z tego powodu część mieszkańców spala w swoich piecach różnego rodzaju odpady, emitujące znaczne ilości zanieczyszczeń. Praktyka ta jest w dalszym ciągu powszechna dla obszarów wiejskich.

Do celów grzewczych i technologicznych plan ustala stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji do powietrza takich jak paliwa płynne, gazowe i stałe oraz urządzenia do ich spalania charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności. Należy korzystać z urządzeń o wysokiej sprawności grzewczej i niskim stopniu emitowanych zanieczyszczeń. Zmiana sposobu zagospodarowania terenów objętych granicą planu będzie wpływała na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego.

Wprowadzenie możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z prawem wprowadzenia usług, poprzez brak realizacji ustaleń planu może wpłynąć na wzrost dotychczasowej emisji gazów i pyłów na tym obszarze.

W Gminie Śmigiel największa emisja liniowa występuje w obrębie dróg lokalnych, zlokalizowanych na terenie miasta, ze względu na duże natężenie ruchu, które jest z kolei główną przyczyną uciążliwości akustycznych. Pomimo iż sieć dróg na terenie Gminy jest stale modernizowana i przebudowywana, to jednak ciągły wzrost ruchu samochodowego pociąga za sobą degradację stanu technicznego dróg, a co za tym idzie zwiększenie hałasu komunikacyjnego i wzrost ilości zanieczyszczeń w powietrzu.

Na terenie gminy Śmigiel zanieczyszczenie powietrza spowodowane jest głównie przez emisję z procesów spalania paliw (grzewczych i w źródłach mobilnych). Gmina Śmigiel i powiat kościański został zaliczony do strefy wielkopolskiej zgodnie z nowym podziałem kraju na strefy zgodnym z założeniami do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE do prawa polskiego. Według nowego podziału strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tys., miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys., pozostały obszar województwa.

W województwie wielkopolskim Roczną ocenę jakości powietrza za 2023 r. wykonano w 3 strefach: aglomeracja miasta Poznań, miasto Kalisz, strefa wielkopolska (w której zlokalizowana jest Gmina Śmigiel). Celem przeprowadzenia rocznej oceny jest:

- 1) klasyfikacja stref w oparciu o obowiązujące na dany rok kryteria,
- 2) uzyskanie informacji o przestrzennych rozkładach stężeń zanieczyszczeń,
- 3) wskazanie wartości i obszarów przekroczeń wartości kryterialnych,
- 4) wskazanie potrzeb w zakresie niezbędnej modernizacji systemu monitoringu powietrza.

Wartości otrzymane w roku 2023 w odniesieniu do poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomu celu długoterminowego pozwoliły na zakwalifikowanie Gminy Śmigiel, będącej składową strefy wielkopolskiej, do poniższych klas: do klasy A - dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla, kadmu, arsenu, niklu pyłu PM10, oceny pyłu PM2,5 oraz ozonu; do klasy C - ze względu na wynik benzo(a)pirenu.

Tabela 1. Klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie za 2023 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia

Nazwa strefy	Symbol i klasy poszczególnych substancji											
	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃ ¹⁾	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5 ²⁾
Strefa wielkopolska	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023

1) Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefa uzyskała klasę D2,

2) Dla pyłu zawieszonego PM2,5 – poziom dopuszczalny I faza, strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

W efekcie oceny stref w oparciu o kryteria określone dla ochrony roślin, przeprowadzonej w 2023 r. strefę wielkopolską zaliczono do klasy A dla ozonu, dwutlenku siarki i tlenków azotu.

Tabela 2. Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.

Nazwa Strefy	Symbol klasy dla poszczególnych substancji		
	NO _x	SO ₂	O ₃
Strefa wielkopolska	A	A	A

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, dopuszczalnego powiększonego o margines tolerancji (PM2.5), docelowego i celu długoterminowego określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) oraz w dyrektywie 2008/50/WE - CAFE. W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie można wydzielić następujące klasy:

- klasy stref: klasa A - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych;
- klasa B - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C - stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony - poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe;

oraz dla ozonu:

- klasa D1 - stężenia ozonu nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
- klasa D2 - stężenia ozonu przekraczają poziom celu długoterminowego.

Zidentyfikowany powyżej stan zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego Gminy Śmigiel, stanowi świadectwo dość dobrego stanu powietrza atmosferycznego na niniejszym obszarze.

3.10. Klimat akustyczny

Hałas w środowisku to wszelkiego rodzaju niepożądane, nieprzyjemne i uciążliwe dźwięki w danym miejscu i czasie. Jest zanieczyszczeniem środowiska przyrodniczego charakteryzującym się różnorodnością źródeł i powszechnością występowania. Skutki oddziaływania hałasu i wibracji na człowieka i środowisko naturalne są bardzo dotkliwe.

Dominującymi źródłami hałasu przemysłowego są: instalacje wentylacji ogólnej, odpylania i odwiórowania, sprężarki, chłodnie, maszyny tartaczne, maszyny stolarskie, maszyny do plastycznej obróbki metalu, maszyny budowlane, wężły betoniarские, sieczkarnie, specjalistyczne linie technologiczne, transport wewnątrzzakładowy oraz urządzenia nagłaśniające. Jednakże wydaje się iż w gminie Śmigiel hałas przemysłowy ze względu na brak szczególnie uciążliwych zakładów nie jest dokuczliwy dla mieszkańców. Wiadomo, że uciążliwość hałasu emitowanego z obiektów jest zróżnicowana i zależna między innymi od ilości źródeł i czasu ich pracy, stopnia wytłumienia itp. Najczęstszą przyczyną generowania ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska jest praca układów wentylacji oraz klimatyzacji obiektów. Uciążliwości powodowane hałasem przemysłowym są sukcesywnie ograniczane poprzez stosowanie nowoczesnych rozwiązań materiałowych, technologicznych i organizacyjnych. Funkcjonujący prawnie - administracyjny sposób postępowania oraz sankcje ekonomiczne przyczyniają się do ograniczenia emisji ponadnormatywnych, a tym samym zachowania obowiązuujących standardów akustycznych.

Hałas komunikacyjny stanowi szczególnie dużą uciążliwość dla mieszkańców aglomeracji miejskich oraz zamieszkujących w pobliżu tras komunikacyjnych (drogowych, kolejowych, lotniczych). Hałas ten, w przeważającej części, w bezpośredniej odległości od źródła zawiera się w granicach 75÷80dB. Skumulowane gęstości rozkładów poziomów hałasu drogowego w ciągu doby wykazują, że w 50% przypadków, poziom hałasu drogowego przekracza 70dB, a w ponad 10% przypadków, poziom hałasu drogowego mniejszy jest od 60dB. Niektóre z chwilowych maksymalnych poziomów hałasu osiągają wartości zbliżone do 100dB. O wielkości poziomu hałasu z tych źródeł decydują: natężenie ruchu, prędkość pojazdów, ich stan techniczny, stan nawierzchni dróg, płynność ruchu, nachylenie jezdni. Brak pomiarów hałasu drogowego na terenie objętym opracowaniem, uniemożliwia jednoznaczne określenie przekroczeń wartości dopuszczalnych i wyznaczenie terenów najbardziej zagrożonych.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego uchylecia planu

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w granicach oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów chronionych. Na podstawie analizy stanu środowiska przyrodniczego można wywnioskować, że realizacja ustaleń planu przy zachowaniu wytycznych i przeprowadzeniu procedur administracyjnych dotyczących ochrony środowiska nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska naturalnego.

5. Przewidywane oddziaływanie uchylecia planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W następstwie uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przeznaczenie terenów, jak również pozostałe ustalenia planu nie będą miały zastosowania, wyłączając ustalenia wynikające z przepisów odrębnych.

Uchylecie planu nie jest sprzeczne z polityką gminy przyjętą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śmigiel.

a) Charakterystyka obszaru opracowania

a.1. Teren opracowania

Obszary objęte uchyleciem mpzp położone są na wysoczyźnie morenowej falistej zbudowanej głównie z glin i piasków gliniastych. W podłożu, zalegają do głębokości 8m grunty nośne: piaski pylaste, piaski gliniaste i gliny piaszczyste. Rzędne wahają się w granicach 75-119m n.p.m. Przeważająca część obszaru jest lekko pofalowana. Tereny te to grunty rolne kl. III, IVa, IVb, V i IV wykształcone na piaskach luźnych, piaskach gliniastych, i glinie. Leżą poza Obszarem Chronionego Krajobrazu Krzywińsko - Osieckiego wraz zadrzewieniami gen. D. Chłapowskiego i kompleksem leśnym Osieczna - Góra”, poza Obszarem Chronionego Krajobrazu „Kompleksu Leśnego Śmigiel - Święciechowa”, poza Parkiem Krajobrazowym im. Gen. Dezyderego Chłapowskiego, poza Przemęckim Parkiem Krajobrazowym, poza obszarami Specjalnej Ochrony Siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt „Natura 2000” - Zachodnie Pojezierze Krzywińskie oraz Specjalnej Ochrony Ptaków Obszarów „Natura 2000” Pojezierze Sławskie i Zbiornik Wonieść.

a.2. Stan środowiska

W granicach obszarów objętych uchyleciem występują zbiorowiska typowe dla terenów użytkowanych rolniczo (pól uprawnych). Agrocenozy stanowią sztuczny układ ekologiczny, utworzony przez

człowieka w celu uzyskania maksymalnych plonów. Dominują typowe gatunki roślin uprawowych; zboża jare i ozime oraz rośliny okopowe. Na terenach tych nie stwierdzono siedlisk roślinnych, zwierzęcych i ptaków wymagających objęcia prawną ochroną. W sąsiedztwie pól uprawnych spotykamy kompleksy leśne, małe laski, tereny dolesień, sady a także zadrzewienia śródpolne oraz zespoły roślinności segetalnej. Nie występują tu naturalne siedliska przyrodnicze, w tym zdefiniowane w tekście Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1713), gdyż teren ten jest wykorzystywany rolniczo.

„Monitoring ornitologiczny obszarów objętych uchynieniem oparto na bazie obserwacji prowadzonych od jesieni 2007 r. do 1 września 2008 r. na potrzeby wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia „Budowa Parku Wiatrowego Wielkopolska - Śmigiel 5MW”. W tym okresie zespół przyrodników specjalistów w zakresie fauny prowadził obserwacje opierając się o założenia metodyczne przygotowane przez zespół pomorskich ornitologów Bussego (prof. dr hab. Przemysław Busse, dr Jacek Antczak, mgr Przemysław Zyska 2006). Na obszarach objętych opracowaniem gniazdują typowe taksony związane z biotopami agrocenoz. Dominują skowronek polny oraz gatunki ptaków - pliszka żółta i potrzaszcz. Pozostałe gatunki pod względem dominacji występują tu poniżej 5% liczebności. Warto nadmienić, że wśród stwierdzonych gatunków to ptaki zaliczane do rodziny wróbl, łuszczaków i trznadłowatych. Żaden z tych taksonów nie jest ujęty w wykazie załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Należy nadmienić, że rejon opracowania nie są miejscem gniazdowania ptaków chronionych strefowo. W trakcie sezonu rozrodczego nie zarejestrowano tu obecności żerujących ptaków zaliczanych do tej grupy. Wynika to z faktu, że nie występują tu dla tych ptaków, atrakcyjne żerowiska.

W okresie rozrodczym w rejonie opracowania nie stwierdzono żadnego gatunku ssaka zaliczonego do rzadkich, ginących i zagrożonych wyginięciem. Nie stwierdzono tu taksonu będącego na liście załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Ssaki były reprezentowane przez pospolite gatunki reprezentowane przez sarnę, dziką, lisę, kunę, zającą, gryzonia polnego. W sąsiedztwie kompleksów leśnych, zadrzewień, zakrzaczeń stwierdzono dwa żerujące gatunki nietoperzy, tj. mroczka późnego i nocka rudego. Są to jedne z najpospolitszych krajowych nietoperzy.

W okresie pozalęgowym, tj. w trakcie koczowisk, w obrębie przedmiotowych terenów nie rejestrowano większych zgrupowań przelatujących, żerujących i odpoczywających ptaków.

Obserwacje przeprowadzone w czasie koczowisk. pokazują, że na ocenianym obszarze nie występują ptaki zaliczane do cennych. Przeprowadzone obserwacje wykazały, że korzystanie w czasie koczowisk z rolniczo użytkowanego fragmentu terenu gminy Śmigiel jest ściśle uzależnione od sposobu użytkowania ziemi - jakie uprawy były prowadzone w danym roku, jakie prace rolnicze prowadzono. Zbiór płodów i uprawa poźniwna z reguły przyciągały osobniki koczujące. Zaobserwowano, że powierzchnię przeznaczoną pod inwestycję wykorzystują stosunkowo licznie gołębie (grzywacz i domowe) i wróblowce. Większość z obserwowanych gatunków to ziarnojady i szpaki. Obserwowano przede wszystkim niewielkie grupy żerujących szpaków, maksymalnie liczące do 150 os., a także ptaki zaliczane do rodziny wróbl, łuszczaków i trznadłowatych. W tym okresie zarejestrowano sporadycznie czajki. Rejestrowano tu także żerujące jaskółki i pliszki siwe oraz żółte.

W obrębie omawianych obszarów większe ptaki zatrzymywały się w tym okresie sporadycznie. Nie obserwowano w tym okresie żerujących i przelatujących gęsi. Również analizowane tereny nie były wykorzystywane w okresie koczowisk jako żerowisko przez żurawie. Obserwowano je w trakcie

przelotu nad tymi obszarami na wysokim pułapie. Nielicznie w tym okresie żerowały na tym terenie myszołowy i pustułka oraz regularnie kruki.

W okresie koczowisk zarejestrowano podobną sytuację w odniesieniu do ssaków. Wiadomo jest, że stosowane w płodozmianie uprawy mogą w tym okresie zwabiać zwierzęta (ssaki) z odległości kilku kilometrów. Jednakże w porównaniu z okresem rozrodczym, w czasie koczowisk nie stwierdzono wyraźnego wzrostu liczebności ssaków parzystokopytnych, nietoperzy i drapieżców.

W trakcie prowadzonych obserwacji jesiennych stwierdzono, że większość dużych fitofagów (łabędzie, gęsi, żurawie) i omnifagów (mewy, krukowate) nie zatrzymywała się w ogóle lub na dłużej w obrębie ocenianych siedlisk rolniczych. Gęsi i żurawie przelatywały nad badanymi obszarami na dużej wysokości, tj. na pułapie między 50 a 500m, głównie na wysokości 100-200m. Ptaki te nie zatrzymywały się tu. Łabędzie sporadycznie przelatywały na znacznie niższym poziomie, głównie 15-70m. Przemierzające się łabędzie, gęsi i żurawie kierowały się na północny wschód i wschód w kierunku zbiornika Wonieść oraz na północny - zachód i zachód, prawdopodobnie w kierunku jezior leżących w obrębie Przemęckiego Parku Krajobrazowego lub dalej. Gęsi w trakcie jesiennych przelotów były obserwowane nieregularnie w stadach liczących do kilkudziesięciu osobników. Badany obszar zgodnie z obserwacjami przeprowadzonymi jesienią nie jest obszarem, przez który intensywnie migrują gęsi gęgawy i zbożowe. Maksymalne wartości liczby przelatujących w ciągu dnia „dzikich gęsi” nie przekraczały poziomu stu osobników. Porównanie z wynikami obserwacji poczynionych na innych terenach leżących kilkadziesiąt lub ponad sto kilometrów na zachód i północny - zachód np. w dolinie Warty świadczy, że badana powierzchnia nie leży w miejscu, gdzie licznie przemieszczania się te ptaki.

Pola leżące w obrębie rejonu lokalizacji nie są także miejscem regularnego żerowania siewkowców. Czajki zatrzymują się tu z rzadka i w niewielkich stadach. Czajki obserwowano tu w trakcie przelotu w grupkach liczących kilkanaście - kilkadziesiąt osobników. Ptaki te poruszały się najczęściej w warstwie głównie od kilku do 50m, wyjątkowo na wysokości między 50 a 150m nad powierzchnią pól.

Gołębie były częściej obserwowane w obrębie tego terenu niż czajki. Były to grzywacze. Ptaki te poruszały się najczęściej w warstwie głównie od kilku do 30m, wyjątkowo na wysokości między 50 a 100m nad powierzchnią pól.

Stałym elementem migrującej awifauny badanego krajobrazu rolniczego były w tym okresie niektóre gatunki wróblowców, pojawiających się w stadach o wielkości kilkunastu, z rzadka kilkudziesięciu osobników. Wykazywały one zdecydowany, ukierunkowany przelot na niskim pułapie (kilku - 30m nad gruntem), rzadko zatrzymując się dla żerowania. Występujące w większych stadach szpaki i ziarnojady zatrzymywały się na polach z rzadka. Ich loty odbywały się na podobnym pułapie nie przekraczającym 50- 70m n.p.t. Ptaki te nie wykazywały związku z badanymi powierzchniami, przemieszczały się szybko i w ukierunkowany sposób.

Tereny objęte uchyleciem, wg przeprowadzonych obserwacji nie leżą też na trasie intensywnych przelotów ptaków drapieżnych. Rejestrowano pojedyncze ptaki drapieżne reprezentowane głównie przez myszołowa zwyczajnego. Ptaki przelatują na wysokości 30-100m.

Prowadzone obserwacje pozwalają stwierdzić, że większość tu przelatujących ptaków porusza się na wysokości poniżej 100m n.p.t.

Dokonane obserwacje wskazują, że brak jest tu szczególnie cennych miejsc dla ptaków wędrownych, pełniących w trakcie migracji funkcje noclegowisk, wodopoju, schronienia.

Poczynione obserwacje pokazują, że tereny uchylecia leżą poza głównymi szlakami przelotów gatunków.

Ssaki na przedmiotowych obszarach były reprezentowane głównie przez grupki saren, dzików, pojedyncze zajęce oraz drapieżniki - lisa i przedstawicieli łasicowatych.

W trakcie zimowania zauważono obecność wróbli, łuszczaków i trznadłowatych. Z rzadka i pojedynczo zimowały tu ptaki drapieżne, głównie reprezentowane przez myszołowa zwyczajnego, a także pustułkę i kruki.

Ssaki w tym czasie na obszarze planowanej farmy były reprezentowane głównie przez grupki saren.

Okres migracji wiosennej na analizowanym obszarze charakteryzował się słabo zaznaczonym przelotem ptaków. Obserwowano tu niewielkie grupy ptaków przelatujące w różnych kierunkach na różnych wysokościach. Zarejestrowane w ciągu dnia ptaki śpiewające leciały głównie na wysokości od 5-50m n.p.t. W trakcie tego okresu sporadycznie zaobserwowano zatrzymywanie się stad ptaków dla odbycia żerowania, czy odpoczynku.

Na rolniczo użytkowanych fragmentach zatrzymywały się z rzadka dla odbycia żerowania czajki, gołębie grzywacze oraz cała grupa gatunków należących do wróblaków. Wśród tych ostatnich większą liczbę gatunków stanowiły szpaki, ziarnojady oraz skowronki. Gęsi stwierdzono na przelotach parokrotnie, lecz nieregularnie i w niewielkich grupach. Ptaki te nie zatrzymywały się na analizowanych obszarach, lecz przelatywały zdecydowanie „z góry upatrzonym kierunkiem”. Gęsi i żurawie leciały w większości na wysokości ponad 50m (preferowały wysokość ponad 100m). W okresie wiosennej migracji nie stwierdzono tu przelotu żurawi.

Prowadzone obserwacje nie wykazały, aby przez ten obszar przebiegał szlak wędrówkowy nietoperzy.

W obszarach tych gniazdują przede wszystkim ptaki zaliczane do pospolitych i średnio licznych wróblowców.

Na terenach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą Nr XLVII/398/2022 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel, aktualnie obowiązujący plan miejscowy, który swoimi ustaleniami wprowadza w części miejscowości możliwość tworzenia nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a w pozostałej większości wyznacza przeznaczenia zgodnie z zabudową już na tym terenie istniejącą. W związku z faktem, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został przyjęty w roku 2022 r., bardzo mała część terenu została w jakikolwiek sposób zagospodarowana zgodnie z jego ustaleniami. Zatem, można założyć, że stan środowiska jaki istniał przed uchwaleniem planu, nie zmienił się w sposób znaczący w czasie od jego wejścia w życie. Uchylenie mpzp spowoduje przywrócenie terenów wyznaczonych pod nowe obszary zabudowy do ich pierwotnego przeznaczenia – rolniczego.

b) Analiza ustaleń i rozwiązań zawartych w projekcie planu. Identyfikacja potencjalnych kategorii oddziaływania na środowisko - przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko

W następstwie uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przeznaczenie terenów, jak również pozostałe ustalenia aktualnie obowiązującego planu nie będą miały zastosowania, wyłączając ustalenia wynikające z przepisów odrębnych. Przedmiotowy teren zostanie utrzymany w dotychczasowym przeznaczeniu.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku dalszego obowiązywania miejscowego planu

W przypadku braku realizacji uchylecia planu, teren pozostanie w obecnym użytkowaniu i znacznie ograniczy powstawanie nowych funkcji na danym obszarze. Uchylenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica przywróci poprzednią jego funkcję tj. rolniczą.

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Zmiany zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględniają istniejące uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących, wysokich walorów przyrodniczo - krajobrazowych a przy tym utrzymują dotychczasową klarowną strukturę przyrodniczo - funkcjonalną terenu. Uchylenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica nie spowoduje większych negatywnych oddziaływań na środowisko.

8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Na etapie oceny projektu uchylecia planu nie wprowadza się konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Prowadzenie monitoringu jest bezcelowe. Wynika to z faktu, że uchylenie planu pozostawi środowisko w swym naturalnym stanie, co nie będzie miało negatywnego wpływu na szeroko pojmowane środowisko. Projekt uchylecia mpzp zakłada, iż wszystkie ustalenia wynikające z przepisów odrębnych (w tym także tych dotyczących ochrony środowiska) pozostają aktualne i należy ich przestrzegać.

9. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowiskowo

Biorąc pod uwagę fakt, że w następstwie uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przeznaczenie terenów, jak również pozostałe ustalenia aktualnie obowiązującego planu nie będą miały zastosowania, wyłączając ustalenia wynikające z przepisów odrębnych a przedmiotowy teren zostanie utrzymany w dotychczasowym przeznaczeniu tj. w naturalnym i fakt, że uchylenie to ma charakter lokalny, należy stwierdzić, że projekt uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodował transgranicznych oddziaływań na środowisko.

10. Ocena uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

10.1. Dokumenty międzynarodowe

Praktycznie wszystkie dokumenty dotyczące problematyki środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Początek dała konwencja narodów Zjednoczonych w Rio Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju. kolejnym dokumentem jest Agenda XXI-Globalny Program Działania na XXI wiek, która powstała w wyniku dyskusji na gremiach ONZ, którą prowadzono nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata, zawartymi m.in. w raporcie pani Bruntland „Nasza Wspólna Przyszłość”. Najistotniejszą częścią dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska jest część II p.t. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”. Wśród dokumentów o zasięgu światowym lub europejskim, a do których przystąpiła Polska, można wyróżnić m.in.:

- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.,
- Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, sporządzona w Genewie 13 listopada 1997 r.,
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzona w Wiedniu 22 marca 1985 r.,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska sporządzoną w Aarhus 25 czerwca 1998 r.

10.2. Dokumenty wspólnotowe

Wyrazem troski o stan środowiska przyrodniczego są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Ze względu na ich znaczną ilość można wymienić w tym miejscu tylko najistotniejsze z punktu widzenia problematyki ochrony środowiska. Do najważniejszych aktów można zaliczyć:

- Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrażania polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1836/93/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie dobrowolnego uczestnictwa firm przemysłowych w systemie zarządzania ochroną środowiska i przeglądów ekologicznych,
- Dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywa Rady 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,

- Dyrektywa Rady 96/61/EC z dnia 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie składowania odpadów,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Dyrektywa w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dyrektywa 2011/92/UE Rady z dnia 13 grudnia 2011 r.).

Przytoczone tutaj akty unijne stanowią tylko fragment działalności prawodawczej Wspólnot Europejskich w zakresie ochrony środowiska chwila przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wszystkie akty prawa unijnego spowodowały konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego. Proces ten jeszcze trwa, chociaż w większości prawo polskie zostało dostosowane do prawa wspólnotowego.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

10.3. Dokumenty krajowe

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno - gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania. W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

- Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030;
- Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030(SPA 2020);
- Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej;
- Polityka Ekologiczna Państwa 2030, celem głównym dokumentu jest rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców, który odpowiada wprost celowi z obszaru „Środowisko” w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR). PEP2030 doprecyzowuje zapisy SOR i przedstawia praktyczne rozwiązania dla poszczególnych kierunków interwencji.

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, bez uszczerbku, możliwości korzystania z nich, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej biologicznej różnorodności na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Zrównoważony rozwój to równorzędne traktowanie racji ekologicznych, ekonomicznych i społecznych oraz integrowanie zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Celem polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, poprzez stosowanie m.in. tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego. W sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska, jako cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa, w kontekście zakresu ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należałoby wymienić m.in.: ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazowej, ochronę gleb, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, jakość wód, racjonalizację użytkowania wody, gospodarowanie odpadami, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywa do roku 2016 określa cele oraz wskazuje kierunki działań w odniesieniu do zagadnień związanych z kierunkami działań systemowych, ochroną zasobów naturalnych, poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych polityka ekologiczna państwa wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym - podnoszenia roli planowania przestrzennego jako podstawy wszelkich działań inwestycyjnych. Dokument ten wskazuje na konieczność uwzględniania wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej w planach miejscowych i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Opracowaniami regionalnymi, z którymi ma związek przedmiotowy plan zagospodarowania przestrzennego, poddany prognozie oddziaływania na środowisko są:

- „*Program ochrony środowiska woj. wielkopolskiego do roku 2030*”;
- „*Polityka ekologiczna państwa 2030*”;
- „*Strategia rozwoju woj. wielkopolskiego do 2030 r.*”

10.4. Cele i sposoby ochrony środowiska zawarte w dokumentach międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych uwzględnione w projektowanym dokumencie

Uchylenie planu pozostawia środowisko w swym naturalnym stanie, ze względu na fakt, iż nieznaczny obszar objęty planem został zainwestowany w trakcie jego obowiązywania. W związku z powyższym ocenę uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska uznaje się za bezcelowe.

11.Podsumowanie

Przedmiotem prognozy jest ocena oddziaływania na środowisko uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica, gmina Śmigiel.

Tereny te znajdują się poza obszarowymi formami ochrony przyrody:

- Obszarem Chronionego Krajobrazu „Krzywińsko - Osieckiego wraz z zadrzewieniami gen. Dezyderego Chłapowskiego i kompleksem leśnym Osieczna - Góra”;
- Obszarem Chronionego Krajobrazu „Kompleks leśny Śmigiel - Święciechowa”;
- Parkiem Krajobrazowym im. gen. Dezyderego Chłapowskiego;
- Przemęckim Parkiem Krajobrazowym;
- Pojezierzem Sławskim PLB 300011;
- Zbiornikiem Wonieść PLB 300005;
- Rezerwatem leśnym Czerwona Wieś;
- Projektowanym rezerwatem ostoja ptaków wodnych i błotnych - Rów Wysokość;
- Pomnikami przyrody.

Uchylenie planu nie spowoduje negatywnych skutków dla wyżej wymienionych prawnych form ochrony przyrody.

12. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel została sporządzona zgodnie z obowiązującym przepisami prawnymi.

rozdział 1 - dot. ogólnej charakterystyki przedmiotu planu oraz celu sporządzenia prognozy

Prognoza została sporządzona zgodnie z zakresem zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112). Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w opracowaniu prognozy został uzgodniony na mocy przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. z:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia r., znak:
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kościanie pismem z dnia r., znak:

Przedmiotowy plan, którego projekt poddawany jest ocenie w niniejszej prognozie, stanowi realizację uchwały Nr LXXII/547/2023 Rady Miejskiej Śmigiel z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do uchylenia Uchwały XLVII/398/2022 Rady Miejskiej Śmigla z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Morownica, gmina Śmigiel.

rozdział 2 – dot. metod zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie,

eliminację rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców, poinformowanie podmiotów procedury planistycznej, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu dla środowiska przyrodniczego.

rozdział 3 – dot. analizy istniejącego stanu oraz jakości środowiska

W rozdziale przedstawiono charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania. Przedstawiono położenie geograficzne, budowę geologiczną, warunki klimatyczne, stosunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny oraz położenie w systemie przyrodniczym.

Gmina Śmigiel położona jest w południowo - zachodniej części województwa wielkopolskiego. Graniczy ona od północnego - wschodu z gminą Kościan, od wschodu z gminą Krzywiń, od południa z gminami Osieczna, Lipno, Włoszakowice, a od zachodu z gminą Przemęt, Kamieniec i Wielichowo. Wg podziału fizyczno - geograficznego J. Kondrackiego obszar gminy leży na terenie makroregionu o nazwie Pojezierze Leszczyńskie.

Według regionalizacji W. Okołowicza gmina Śmigiel położona jest w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego, reprezentującego obszar przewagi wpływów oceanicznych. Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

Gmina Śmigiel położona jest w dorzeczu Odry. Obszar objęty planem znajduje się poza obszarem szczególnej ochrony wód powierzchniowych. Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

Tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położone są poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony. Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Warty w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 81 (kod GW600069). Stan chemiczny i ilościowy określa się jako dobry. W 2019 r. przeprowadzono ocenę jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego wód podziemnych.

Lasy stanowią niecałe 14% powierzchni Gminy Śmigiel. Szatę roślinną kształtuje człowiek, a stanowi ją głównie roślinność uprawowa pól uprawnych oraz zieleń spontaniczna - stanowiska roślinności krzewiastej - drzewiastej wyrosłe w sposób samoistny a także drzewa przydrożne zwłaszcza od strony dróg.

Jeśli chodzi o świat zwierzęcy stwierdzono występowanie tu zróżnicowanych gatunków. Występują ssak, ptaki, gady i owady.

Na terenie gminy Śmigiel zanieczyszczenie powietrza spowodowane jest głównie przez emisję z procesów spalania paliw. W Gminie Śmigiel największa emisja liniowa występuje w obrębie dróg, ze względu na duże natężenie ruchu, które jest z kolei główną przyczyną uciążliwości akustycznych.

Obszar objęty planem nie jest położony w zasięgu obszarów chronionych.

rozdział 4 - dot. istniejących problemów ochrony środowiska z punktu widzenia projektowanego uchylecia planu

Na podstawie analizy stanu środowiska przyrodniczego można wywnioskować, że realizacja uchylecia planu nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska naturalnego.

rozdział 5 - dot. przewidywanego oddziaływania ustaleń planu na środowisko wraz z rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W granicach obszarów objętych uchycieniem występują zbiorowiska typowe dla terenów użytkowanych rolniczo (pól uprawnych). Agrocenozy stanowią sztuczny układ ekologiczny, utworzony przez człowieka w celu uzyskania maksymalnych plonów. Dominują typowe gatunki roślin uprawowych; zboża jare i ozime oraz rośliny okopowe. Na terenach tych nie stwierdzono siedlisk roślinnych, zwierzęcych i ptaków wymagających objęcia prawną ochroną.

Na obszarach objętych opracowaniem gniazdują typowe taksony związane z biotopami agrocenoz. Dominują skowronek polny oraz gatunki ptaków - pliszka żółta i potrzaszcz.

W okresie rozrodczym w rejonie opracowania nie stwierdzono żadnego gatunku ssaka zaliczonego do rzadkich, ginących i zagrożonych wyginięciem.

W okresie pozalęgowym, tj. w trakcie koczowisk, w obrębie przedmiotowych terenów nie rejestrowano większych zgrupowań przelatujących, żerujących i odpoczywających ptaków.

Tereny objęte uchycieniem, wg przeprowadzonych obserwacji nie leżą też na trasie intensywnych przelotów ptaków drapieżnych.

Ssaki na przedmiotowych obszarach były reprezentowane głównie przez grupki saren, dzików, pojedyncze zajęce oraz drapieżniki - lisa i przedstawicieli łasicowatych.

Zakłada się, że stan środowiska jaki istniał przed uchycieniem planu, nie zmienił się w sposób znaczący w czasie od jego wejścia w życie. Uchylenie mpzp spowoduje przywrócenie terenów wyznaczonych pod nowe obszary zabudowy do ich pierwotnego przeznaczenia – rolniczego.

rozdział 6 – dot. potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku dalszego obowiązywania miejscowego planu

W przypadku braku realizacji uchycenia planu, teren pozostanie w obecnym użytkowaniu i znacznie ograniczy powstawanie nowych funkcji na danym obszarze. Uchylenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica przywróci poprzednią jego funkcję tj. rolniczą.

rozdział 7 – dot. rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie oraz rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Zmiany zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględniają istniejące uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących, wysokich walorów przyrodniczo - krajobrazowych a przy tym utrzymują dotychczasową klarowną strukturę przyrodniczo - funkcjonalną terenu. Uchylenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica nie spowoduje większych negatywnych oddziaływań na środowisko.

rozdział 8 – dot. propozycji przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Na etapie oceny projektu uchycenia planu nie wprowadza się konkretnych rozwiązań mających na celu analizę skutków realizacji oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Prowadzenie monitoringu jest bezcelowe.

rozdział 9 – dot. transgranicznego oddziaływania na środowisko

Projekt uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodował transgranicznych oddziaływań na środowisko.

rozdział 10 – dot. oceny uwzględnienia przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Uchylenie planu pozostawia środowisko w swym naturalnym stanie, ze względu na fakt, iż nieznaczny obszar objęty planem został zainwestowany w trakcie jego obowiązywania. W związku z powyższym ocenę uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska uznaje się za bezcelowe.

rozdział 11 – dot. podsumowania

Przedmiotem prognozy jest ocena oddziaływania na środowisko uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchylecia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie miejscowości Morownica, gmina Śmigiel.

Uchylenie planu nie spowoduje negatywnych skutków dla wyżej wymienionych prawnych form ochrony przyrody.